

บทที่ 2

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ในการสร้างระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการผลการดำเนินงานของหลักสูตร มีแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. การประกันคุณภาพการศึกษา
2. เครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนา
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แต่ละหัวข้อมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

การประกันคุณภาพการศึกษา

(มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.2562:1) กล่าวว่า การประกันคุณภาพการศึกษา คือ การประเมินผลและการติดตามตรวจสอบคุณภาพ มาตรฐาน การศึกษาของสถานศึกษาแต่ละระดับและประเภทการศึกษา โดยมีกลไกในการควบคุมตรวจสอบ ระบบการบริหาร คุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาจัดขึ้น เพื่อให้เกิดการพัฒนาและสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและสาธารณชนว่าสถานศึกษานั้นสามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพตามมาตรฐาน การศึกษา และบรรลุเป้าประสงค์ ของหน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแล โดยมีวัตถุประสงค์ให้มหาวิทยาลัยมีแนวทางการปฏิบัติการกำกับ ติดตาม และพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาที่ ชัดเจน สอดคล้องกับกรอบแผนพัฒนาอุดมศึกษาระยะยาว มาตรฐานเกี่ยวกับการศึกษาระดับอุดมศึกษาต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และสามารถรองรับการประเมินคุณภาพภายนอกได้อย่างมีประสิทธิภาพ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 กำหนดให้มหาวิทยาลัยทุกแห่งจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน รวมถึงให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐาน และ ประเมินคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายได้ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 หมวด 6 “มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา” มาตรา 48 กำหนดให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาต้องจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายใน สถานศึกษาและ

ให้ถือว่าการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง และการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ถือเป็นระบบและกลไกสำคัญในการพัฒนาการดำเนินงานของหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพสามารถผลิตบัณฑิตได้อย่างมีคุณภาพและเป็นที่ต้องการของสังคม

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร

การผลิตบัณฑิตเพื่อให้บัณฑิตมีคุณลักษณะพึงประสงค์และเป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพ การดำเนินงานและ การบริหารงานระดับหลักสูตรถือว่าสำคัญที่สุด จึงควรมีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ซึ่ง มีหลักการดังต่อไปนี้

1. การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร เป็นการประกันคุณภาพการจัดการศึกษาว่า หลักสูตรได้ดำเนินการเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษาและเกณฑ์มาตรฐานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยให้พิจารณาองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ การกำกับมาตรฐาน บัณฑิต นักศึกษา อาจารย์ หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ เพื่อให้สามารถผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพ

2. การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ให้เชื่อมโยงกับตัวบ่งชี้การดำเนินการตามกรอบ มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 เพื่อประโยชน์ในการเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและ Som2528มาตรฐาน ซึ่ง สกอ. ได้กำหนดแนวทางการเผยแพร่หลักสูตรไว้ในประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง แนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552

3. ตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร จะต้องรายงานข้อมูลพื้นฐานในส่วนที่เกี่ยวข้องตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา และตัวบ่งชี้เชิงปริมาณในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคุณวุฒิ ตำแหน่งทางวิชาการ และผลงานทางวิชาการของอาจารย์ สำหรับตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพที่เน้นกระบวนการ จะประเมินในลักษณะของพินิจพิจารณา (Peer Review) ซึ่งจะมีรายละเอียดของคำถามที่จะเป็นแนวทางให้แก่ผู้ ประเมินเพื่อให้สามารถนำไปพิจารณาตามบริบทของสถาบันได้ และได้กำหนดแนวทางในการให้คะแนนในแต่ละ ระดับสำหรับผู้ประเมินและผู้รับการประเมินได้ใช้ในการพิจารณา

4. สถาบันอุดมศึกษาสามารถจัดทำระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร โดยมีการดำเนินงานได้ตามมาตรฐานเทียบเคียงกับมาตรฐานของ สกอ. ทั้งนี้ ทุกระบบต้องได้รับการเห็นชอบจากคณะกรรมการการอุดมศึกษา (กกอ.) และให้มีการจัดส่งผลการประเมิน

พร้อมข้อมูลพื้นฐานให้กับ สกอ. เพื่อเผยแพร่ต่อสาธารณะ ตัวอย่างการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ที่เทียบเคียงได้ เช่น ผลการประเมินหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN – QA ผลการประเมินหลักสูตรวิชาชีพที่ได้รับการรับรองจากองค์การวิชาชีพระดับนานาชาติ เช่น AACSB (สำหรับหลักสูตรทางด้านบริหารธุรกิจ) ABET (สำหรับหลักสูตรทางด้านวิศวกรรมศาสตร์) และหลักสูตรที่ได้รับการตรวจประเมินเป็นประจำและผ่านการรับรองโดยสภาวิชาชีพ

มหาวิทยาลัยราชภัฏได้กำหนดเกณฑ์การประกันคุณภาพไว้ 2 รูปแบบ ได้แก่ เกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ตามรูปแบบของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) พ.ศ. 2557 และเกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ตามรูปแบบของ AUN – QA โดยการเลือกกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับหลักสูตร ให้อยู่ในดุลพินิจของแต่ละมหาวิทยาลัย

เกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ตามรูปแบบของสำนักงานคณะกรรมการ การอุดมศึกษา (สกอ.) พ.ศ. 2557

ตารางที่ 1 กรอบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตรตามมาตรฐาน สกอ.

องค์ประกอบ ในการประกันคุณภาพ หลักสูตร	ตัวบ่งชี้	อธิบายกระบวนการหรือแสดง ผลการดำเนินงานในประเด็น ที่เกี่ยวข้อง
1.การกำกับให้เป็นมาตรฐาน	1.1 การบริหารจัดการ หลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐาน หลักสูตรที่กำหนดโดย สกอ.	ผลการบริหารจัดการหลักสูตร ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ฉบับ พ.ศ. 2548 <u>ปริญญาตรี</u> เกณฑ์ 3 ข้อ <u>บัณฑิตศึกษา</u> เกณฑ์ 11 ข้อ
		ผลการบริหารจัดการหลักสูตร ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ฉบับ พ.ศ. 2558 <u>ปริญญาตรี</u> เกณฑ์ 5 ข้อ <u>บัณฑิตศึกษา</u> เกณฑ์ 10 ข้อ
2. บัณฑิต	2.1 คุณภาพบัณฑิตตามกรอบ มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดม ศึกษาแห่งชาติ	ผลประเมินคุณภาพบัณฑิต ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ

ตารางที่ 1 (ต่อ)

องค์ประกอบ ในการประกันคุณภาพ หลักสูตร	ตัวบ่งชี้	อธิบายกระบวนการหรือแสดง ผลการดำเนินงานในประเด็น ที่เกี่ยวข้อง
		(โดยผู้ใช้บัณฑิต/ผู้มีส่วนได้ ส่วนเสีย)
	2.2 การดำเนินงานทำหรือผลงาน วิจัยของผู้สำเร็จการศึกษา	- ผลบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้ งานทำหรือประกอบอาชีพ อิสระ - ผลงานของนักศึกษาปริญญา โท/เอกที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่
3. นักศึกษา	3.1 การรับนักศึกษา	- การรับนักศึกษา - การเตรียมความพร้อมก่อน เข้าศึกษา
	3.2 การส่งเสริมและพัฒนา นักศึกษา	- การควบคุมการดูแลการให้ คำปรึกษาวิชาการและแนะ แนวแก่นักศึกษา ในระดับ ปริญญาตรี - การควบคุมระบบการดูแล การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ และการค้นคว้าอิสระในระดับ บัณฑิตศึกษา - การพัฒนาศักยภาพนักศึกษา และการเสริมสร้างทักษะการ เรียนรู้ใน ศตวรรษที่ 21
	3.3 ผลที่เกิดกับนักศึกษา	- อัตราการคงอยู่ของนักศึกษา - อัตราการสำเร็จการศึกษา - ความพึงพอใจและผลการ จัดการข้อร้องเรียนของ นักศึกษา

ตารางที่ 1 (ต่อ)

องค์ประกอบ ในการประกันคุณภาพ หลักสูตร	ตัวบ่งชี้	อธิบายกระบวนการหรือแสดง ผลการดำเนินงานในประเด็น ที่เกี่ยวข้อง
4. อาจารย์	4.1 การบริหารและพัฒนา อาจารย์	<ul style="list-style-type: none"> - การรับและแต่งตั้งอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร - การบริหารอาจารย์ - การส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์
	4.2 คุณภาพอาจารย์	<ul style="list-style-type: none"> - ร้อยละอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก - ร้อยละอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่มีตำแหน่งทางวิชาการ - ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ - จำนวนบทความของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรปริญญาเอกที่ได้รับ การอ้างอิงในฐานข้อมูล TCI และ Scopus ต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร
	4.3 ผลที่เกิดกับอาจารย์	<ul style="list-style-type: none"> - อัตราการคงอยู่ของอาจารย์ - ความพึงพอใจของอาจารย์
5. หลักสูตรการเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน	5.1 สารของรายวิชาใน หลักสูตร	<ul style="list-style-type: none"> - หลักคิดในการออกแบบหลักสูตร ข้อมูลที่ใช้ในการพัฒนาหลักสูตรและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

ตารางที่ 1 (ต่อ)

องค์ประกอบ ในการประกันคุณภาพ หลักสูตร	ตัวบ่งชี้	อธิบายกระบวนการหรือแสดง ผลการดำเนินงานในประเด็น ที่เกี่ยวข้อง
		<ul style="list-style-type: none"> - การปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยตามความก้าวหน้าในศาสตร์สาขานั้น ๆ - การพิจารณาอนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับ บัณฑิตศึกษา
	5.2 การวางระบบผู้สอนและกระบวนการจัดการเรียนการสอน	<ul style="list-style-type: none"> - การพิจารณากำหนดผู้สอน - การกำกับ ติดตาม และตรวจสอบการจัดทำ มคอ.3 และ มคอ.4 - การแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับ บัณฑิตศึกษา - การกำกับกระบวนการเรียนการสอน - การจัดการเรียนการสอนที่มีการฝึกปฏิบัติในระดับปริญญาตรี - การบูรณาการพันธกิจต่างๆ กับการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี - การช่วยเหลือ กำกับ ติดตามในการทำวิทยานิพนธ์และการค้นคว้า อิสระและการตีพิมพ์ผลงานในระดับบัณฑิตศึกษา

ตารางที่ 1 (ต่อ)

องค์ประกอบ ในการประกันคุณภาพ หลักสูตร	ตัวบ่งชี้	อธิบายกระบวนการหรือแสดง ผลการดำเนินงานในประเด็น ที่เกี่ยวข้อง
	5.3 การประเมินผู้เรียน	<ul style="list-style-type: none"> - การประเมินผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ - การตรวจสอบการประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษา - การกำกับการประเมินการจัดกระบวนการเรียนการสอนและการ ประเมินหลักสูตร (มคอ.5 มคอ.6 และ มคอ.7) - การประเมินวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา
	5.4 ผลการดำเนินงาน หลักสูตรตามกรอบมาตรฐาน คุณวุฒิ ระดับ อุดมศึกษา แห่งชาติ	<ul style="list-style-type: none"> - ผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
6. สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	6.1 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	<ul style="list-style-type: none"> - ระบบการดำเนินงานของภาควิชา/คณะ/สถาบัน โดยมี ส่วนร่วมของ อาจารย์ประจำหลักสูตรเพื่อให้มีสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ - จำนวนสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่เพียงพอและเหมาะสมต่อการจัดการ เรียนการสอน

องค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน

คณะกรรมการการอุดมศึกษามีหน้าที่หลักสำคัญประการหนึ่งคือการพิจารณาเสนอ นโยบาย แผนพัฒนา และ มาตรฐานการอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนการศึกษาแห่งชาติ โดยคำนึงถึงความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทางวิชาการของ สถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา โดยได้จัดทำมาตรฐานการ อุดมศึกษาและเกณฑ์มาตรฐานต่างๆ ที่ เกี่ยวข้อง เพื่อส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาได้พัฒนาด้านวิชาการและวิชาชีพ รวมทั้งการพัฒนา คุณภาพและยกระดับมาตรฐานในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้มีความทัดเทียมกัน และได้ ประกาศใช้เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับต่างๆ มาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งปัจจุบันได้มีประกาศ กระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับต่างๆ พ.ศ. 2548 และ พ.ศ. 2558 เพื่อ ประโยชน์ในการรักษามาตรฐานวิชาการและ วิชาชีพ เป็นส่วนหนึ่งของเกณฑ์การรับรองวิทยฐานะ และมาตรฐานการศึกษา โดยสถาบันอุดมศึกษาที่เปิดดำเนินการ หลักสูตรใหม่หรือหลักสูตร ปรับปรุงล้วนใช้เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ. 2548 และ พ.ศ. 2558 เป็นหลักในการ พัฒนา หลักสูตรและดำเนินการให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรดังกล่าว

ในการควบคุมกำกับมาตรฐาน จะพิจารณาจากการบริหารจัดการหลักสูตรทุกหลักสูตรให้ เป็นไปตามเกณฑ์ มาตรฐานหลักสูตรที่ได้ประกาศใช้เมื่อ พ.ศ. 2548 และ พ.ศ. 2558 ตามที่ได้ ประกาศใช้ในขณะนั้น เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่ได้ประกาศใช้เมื่อ พ.ศ. 2548 และ พ.ศ. 2558 รวมทั้งกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 ตลอดระยะเวลาที่มีการจัดการ เรียนการสอนในหลักสูตรดังกล่าว โดยหลักสูตรที่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่ได้ ประกาศใช้ตามเกณฑ์ 11 ข้อ สำหรับหลักสูตรที่เป็นไปตาม เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่ได้ ประกาศใช้เมื่อ พ.ศ. 2558 นั้น ในระดับปริญญาตรีจะพิจารณาตามเกณฑ์ 5 ข้อ และ หลักสูตรระดับ บัณฑิตศึกษาจะพิจารณาตามเกณฑ์ดังกล่าว 10 ข้อ

องค์ประกอบที่ 2 บัณฑิต

พันธกิจที่สำคัญที่สุดของสถาบันอุดมศึกษา คือ การผลิตบัณฑิต หรือการจัดกิจกรรมการ เรียนการสอนให้ ผู้เรียนมีความรู้ในวิชาการและวิชาชีพ มีคุณลักษณะตามหลักสูตรที่กำหนด บัณฑิตระดับอุดมศึกษาจะต้องเป็นผู้มี ความรู้ มีคุณธรรมจริยธรรม มีความสามารถในการเรียนรู้ และพัฒนาตนเอง สามารถประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อการ ดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุขทั้งทาง ร่างกายและจิตใจ มีความสำนึกและความรับผิดชอบในฐานะพลเมืองและ พลโลก มีคุณลักษณะ ตามเอกลักษณ์และอัตลักษณ์ของสถาบันอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาใน

ฐานะที่เป็นหน่วยงานในการกำกับและส่งเสริมการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษา ได้จัดทำมาตรฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตบัณฑิต เช่น เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เพื่อ มุ่งเน้นเป้าหมายการจัดการศึกษาที่ผลการเรียนรู้ของนักศึกษา ซึ่งเป็นการประกันคุณภาพบัณฑิตที่ได้รับคุณวุฒิแต่ละ คุณวุฒิและสื่อสารให้สังคม ชุมชน รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่างๆ ได้เชื่อมั่นถึงคุณภาพของบัณฑิตที่ผลิตออกมา เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในผลลัพธ์การเรียนรู้ในแต่ละหลักสูตร คุณภาพบัณฑิตในแต่ละหลักสูตรจะสะท้อนไปที่ คุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ โดยพิจารณาจากผลลัพธ์การเรียนรู้ การมีงานทำ และคุณภาพผลงานวิจัยของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในปี การศึกษานั้นๆ คุณภาพบัณฑิตจะ พิจารณาได้จากตัวบ่งชี้ ดังต่อไปนี้

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 คุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 การได้งานท หรือผลงานวิจัยของผู้สำเร็จการศึกษา

- ร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานท หรือประกอบอาชีพอิสระภายในปี
- ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่
- ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่

องค์ประกอบที่ 3 นักศึกษา

ความสำเร็จของการจัดการศึกษาขึ้นอยู่กับปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่ง คือ นักศึกษา ระบบประกันคุณภาพ นักศึกษา ต้องให้ความสำคัญกับการรับหรือคัดเลือกนักศึกษาเข้าศึกษาในหลักสูตร ซึ่งต้องเป็นระบบที่สามารถ คัดเลือกนักศึกษาที่มีคุณสมบัติและความพร้อมในการเรียนในหลักสูตรจนสำเร็จการศึกษา และการส่งเสริมพัฒนา นักศึกษาให้มีความพร้อมทางการเรียน และมีกิจกรรมการพัฒนาในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้นักศึกษามีความรู้ ความสามารถตามหลักสูตร มีทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และสำหรับหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษามีทักษะการ วิจัยที่สามารถสร้างองค์ความรู้ได้ทักษะที่จำเป็นสำหรับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย 4 กลุ่มหลัก ได้แก่ (1) กลุ่มวิชาหลัก (Core Subjects) (2) กลุ่มทักษะชีวิตและอาชีพ (Life and Career Skills) (3) กลุ่มทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม (Learning and Innovation Skills) และ (4) กลุ่มทักษะสารสนเทศ สื่อและเทคโนโลยี (Information, Media, and Technology Skills)

ทักษะสำคัญที่คนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญมาก คือ

1) กลุ่มทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม ได้แก่ (1) การคิดเชิงวิพากษ์และการแก้ปัญหา (Critical Thinking and Problem Solving) (2) นวัตกรรมและการสร้างสรรค์ (Creativity and Innovation) (3) การสื่อสารและความร่วมมือกัน (Communication and Collaboration)

2) กลุ่มทักษะสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี (Information, Media and Technology Skills) ประกอบด้วย การรู้สารสนเทศ (Information Literacy) การรู้สื่อ (Media Literacy) และการรู้ ICT (ICT Literacy)

3) กลุ่มทักษะชีวิตและอาชีพ (Life and Career Skills) ประกอบด้วยความสามารถในการปรับตัวและยืดหยุ่น (Flexibility and Adaptability) ความคิดริเริ่มและการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง (Initiative and Self

ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและข้ามวัฒนธรรม (Social and Cross - Cultural Interaction) ความรับผิดชอบและความสามารถผลิตผลงาน (Accountability and Productivity) ความเป็นผู้นำและรับผิดชอบต่อสังคม (Leadership and Social Responsibility)

การประกันคุณภาพหลักสูตรในองค์ประกอบด้านนักศึกษา เริ่มดำเนินการตั้งแต่ระบบการรับนักศึกษาการส่งเสริมและพัฒนานักศึกษา และผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับนักศึกษาภายใต้กระบวนการดำเนินการดังกล่าวให้พิจารณาจากตัวบ่งชี้ดังต่อไปนี้

ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 การรับนักศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 การส่งเสริมและพัฒนานักศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 3.3 ผลที่เกิดกับนักศึกษา

องค์ประกอบที่ 4 อาจารย์

อาจารย์เป็นปัจจัยป้อนที่สำคัญของการผลิตบัณฑิต ผู้เกี่ยวข้องต้องมีการออกแบบระบบประกัน การบริหารและพัฒนาอาจารย์ เพื่อให้ได้อาจารย์ที่มีคุณภาพเหมาะสม มีคุณสมบัติสอดคล้องกับสภาพบริบท ปรัชญา วิสัยทัศน์ของสถาบัน และของหลักสูตร และมีการส่งเสริมให้อาจารย์มีความรักในองค์กรและการปฏิบัติงานตาม วิชาชีพ ผู้บริหารต้องมีการกำหนดนโยบาย แผนระยะยาว และกิจกรรมการดำเนินงาน ตลอดจนการกำกับดูแล และ การพัฒนาคุณภาพอาจารย์ การวางระบบประกันคุณภาพอาจารย์ เป็นการดำเนินงานเพื่อให้ได้อาจารย์ที่มีคุณสมบัติ ทั้งเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพที่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่กำหนดโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นด้วยการวางแผนและการลงทุนงบประมาณและทรัพยากร เพื่อให้อัตราค่าจ้าง อาจารย์มีจำนวนเหมาะสมกับจำนวนนักศึกษาที่รับเข้าในหลักสูตร มีจำนวน

อาจารย์ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญทาง สาขาวิชาของหลักสูตร และมีประสบการณ์ที่เหมาะสมกับการผลิตบัณฑิต อันสะท้อนจากวุฒิการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ และความก้าวหน้าในการผลิตผลงานทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง

องค์ประกอบด้านอาจารย์ เริ่มดำเนินการตั้งแต่การบริหารและพัฒนาอาจารย์ คุณภาพอาจารย์และผลลัพธ์ที่เกิดกับอาจารย์ ให้พิจารณาจากตัวบ่งชี้ดังต่อไปนี้

ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 การบริหารและพัฒนาอาจารย์

ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 คุณภาพอาจารย์

ตัวบ่งชี้ที่ 4.3 ผลที่เกิดกับอาจารย์

องค์ประกอบที่ 5 หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน

แม้ทุกหลักสูตร ที่สถาบันการศึกษาเปิดสอนต้องผ่านการรับรองจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และมีการปรับปรุงทุก 5 ปี แต่ผู้บริหารต้องรับผิดชอบในการควบคุม กำกับการบริหารจัดการหลักสูตรให้มี ประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างต่อเนื่อง คณะกรรมการบริหารหลักสูตรควรมีบทบาทหน้าที่ในการบริหารจัดการ 3 ด้านที่สำคัญ คือ (1) สารของรายวิชา ในหลักสูตร (2) การวางระบบผู้สอนและกระบวนการเรียนการสอน (3) การประเมินผู้เรียน ระบบประกันคุณภาพในการดำเนินการหลักสูตร ประกอบด้วย หลักสูตร การเรียนการสอน และการประเมินผู้เรียนเพื่อให้สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กำหนด ตัวบ่งชี้ในการประเมินต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดรายวิชาที่มีเนื้อหาที่ทันสมัย ก้าวทันความก้าวหน้า ทางวิทยาการที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา รวมทั้งการวางระบบผู้สอน และอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งต้องเป็นบุคคลที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์ และมีคุณสมบัติเหมาะสมในการพัฒนานักศึกษาให้เต็มศักยภาพ จัดกิจกรรมการเรียน การสอน ที่เน้นนักศึกษาเป็นสำคัญ และส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

การประกันคุณภาพหลักสูตรในองค์ประกอบนี้พิจารณาได้จากตัวบ่งชี้ดังต่อไปนี้

ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 สารของรายวิชาในหลักสูตร

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 การวางระบบผู้สอนและกระบวนการจัดการเรียนการสอน

ตัวบ่งชี้ที่ 5.3 การประเมินผู้เรียน ตัวบ่งชี้ที่ 5.4 ผลการดำเนินงานหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

องค์ประกอบที่ 6 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

ในการดำเนินการบริหารหลักสูตร จะต้องมียุทธศาสตร์ที่สำคัญอีกประการหนึ่ง คือ สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ซึ่ง ประกอบด้วย ความพร้อมทางกายภาพ ความพร้อมด้านอุปกรณ์ ความพร้อมด้านเทคโนโลยี ความพร้อมด้านการให้บริการ เช่น ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ห้องทำวิจัย อุปกรณ์การเรียนการสอน ห้องสมุด การบริการเทคโนโลยี สารสนเทศ คอมพิวเตอร์ Wifi และอื่นๆ รวมทั้งการบำรุงรักษาที่ส่งเสริมสนับสนุนให้นักศึกษาสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ ตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ โดยพิจารณาร่วมกับผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาและอาจารย์

องค์ประกอบด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ จะพิจารณาได้จาก

ตัวบ่งชี้ที่ 6.1 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

เครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนา

ภาพที่ 1 Laravel

ที่มา : [https://medium.com/@yodsawatse/ทำความเข้าใจกับ-laravel-framework-กัน-](https://medium.com/@yodsawatse/ทำความเข้าใจกับ-laravel-framework-กัน-34e8d39cb254)

34e8d39cb254

Laravel Framework คือ

PHP Framework ตัวหนึ่งที่ใช้การออกแบบมาเพื่อพัฒนาเว็บแอปพลิเคชันในรูปแบบ MVC (Model Views Controller) ทำให้การเขียน Code ดูสะอาดสามารถอ่านและแก้ไขได้ง่าย แล้วยังสามารถดาวน์โหลดมาใช้งานได้ฟรี ๆ โดยผู้พัฒนาคือ Taylor Otwell ภายใต้อิทธิพลของ MIT และ Source Code ได้ถูกเก็บไว้บน Host ของ Github

ในปัจจุบันมีการนำมาใช้งานอย่างแพร่หลายทำให้สามารถหาข้อมูลหรือตัวอย่างการใช้งานเกี่ยวกับ Laravel Framework เวลาติดปัญหาได้อย่างไม่ยากนักและจาก Version 5.4 ที่เพิ่งมีการอัปเดตไปนั้นทำให้มั่นใจได้ว่า Laravel นั้นยังไม่หยุดการพัฒนา

การติดตั้งเบื้องต้น

- ลง composer เพื่อใช้ติดตั้งตัว Laravel Framework วิธีติดตั้งสามารถดูได้จากในเว็บ composer

ภาพที่ 2 Composer

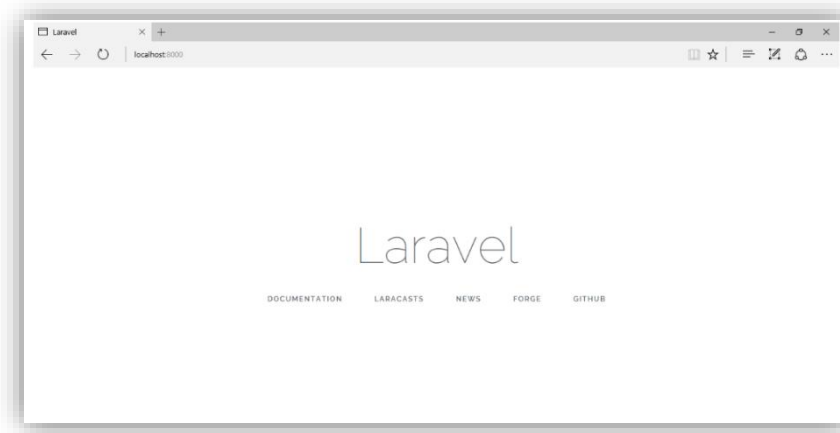
Dependency Manager for PHP

ที่มา : [https://medium.com/@yodsawatse/ทำความรู้จักกับ-laravel-framework-กัน-](https://medium.com/@yodsawatse/ทำความรู้จักกับ-laravel-framework-กัน-34e8d39cb254)

34e8d39cb254

- เมื่อติดตั้ง composer เสร็จสิ้นให้ทำการเปิดหน้าต่าง Command ขึ้นมาเพื่อทำการติดตั้ง Laravel Framework ใน Folder นั้น โดยใช้คำสั่ง “composer create-project -prefer-dist laravel/laravel [name project]” กรณีที่ติดตั้งจาก Windows
- เปิดเข้าไปภายใน Folder และทำการ Start Project ด้วยการ Run คำสั่ง php artisan serve
- เปิด Browser แล้วพิมพ์ Url ดังนี้ http://localhost:8000/ เมื่อ Run ผ่านจะได้ผลตามรูปต่อไปนี้

ภาพที่ 3 Laravel

ที่มา : <https://medium.com/@yodsawatse/ทำความเข้าใจเกี่ยวกับ-laravel-framework-กัน-34e8d39cb254>

หน้าที่ของโฟลเดอร์และไฟล์ที่มีมือใหม่ควรรู้

- app เป็นโฟลเดอร์ที่ใช้เก็บไฟล์จำพวก Model หรือ Controller ที่ใช้ในการประมวลผลและติดต่อกับฐานข้อมูล
- database เป็นโฟลเดอร์ที่ใช้เก็บไฟล์จำพวก Migrations และ Seeding เพื่อใช้ในการสร้าง Table หรือใส่ข้อมูลในฐานข้อมูลผ่านคำสั่ง “artisan” ของ Laravel
- public ใช้เก็บพวก Javascript, CSS รวมไปถึง File index และ .htaccess ทุกส่วนสามารถเข้าถึงได้เป็นตัวเลือกการไฟล์แบบสาธารณะนั่นเอง
- resources ใช้เก็บโฟลเดอร์ที่ใช้ในส่วนของการแสดงผลต่าง ๆ (Views และส่วนที่เกี่ยวข้อง ๆ)
- routes เป็นส่วนที่ใช้เก็บไฟล์ในการกำหนด Url ของ web (File routes)
- storage เป็นส่วนของคลังพื้นที่จัดเก็บข้อมูลตระกูล Session, caches หรือไฟล์ที่ถูกทาง blade engine ทำการ compiled มาแล้ว
- tests เป็นส่วนที่ใช้จัดการพวก automated tests เช่น unit test
- ไฟล์ .env เป็นไฟล์ที่ใช้ config laravel กับ ฐานข้อมูล

จุดเด่น

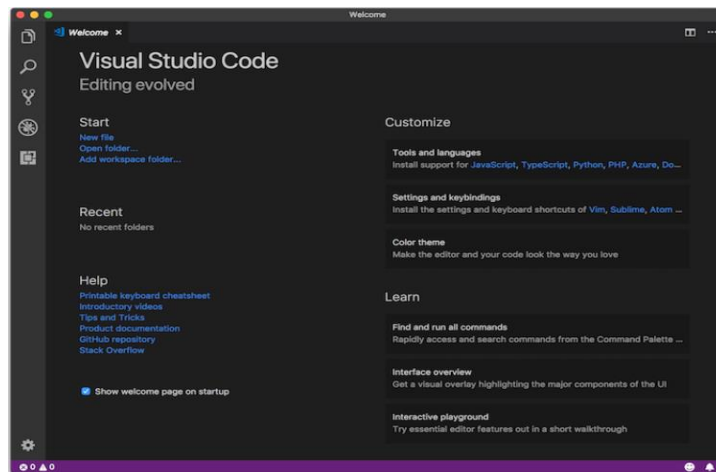
- ส่วนขยายของ Laravel ที่ชื่อว่า Bundle ซึ่งช่วยให้ประหยัดเวลาในการเขียน Code ลงเป็นอย่างมากโดยใช้คำสั่งผ่าน Command Line ในการติดตั้งผ่านคำสั่ง “php artisan” แทน
- การเรียกใช้งานคลาสต่าง ๆ ที่ง่ายขึ้นเพราะ Laravel เรียกใช้งานคลาสโดย Name Space โดยคำสั่งที่สั้นและเข้าใจง่าย
- Unit testing สามารถสร้าง Unit test ขึ้นมาเพื่อทดสอบงานของตัวเองได้ โดยสร้างผ่านชุดคำสั่ง “artisan” สามารถดูคำสั่งได้จาก Testing: Getting Started
- Eloquent ORM ชุดคำสั่งหรือเครื่องมือในการ Query ข้อมูลต่าง ๆ ในฐานข้อมูลสามารถดูคำสั่งได้จาก DatabasesQuery
- Routing สามารถกำหนดชื่อของ Url เพื่อชี้ไปยังส่วนต่าง ๆ เช่น View หรือ Controller ตามที่ต้องการได้คำสั่งอ่านและเข้าใจง่ายมากสามารถดูตัวอย่างการใช้งานได้จาก Routing
- Restful Controller สามารถรองรับการส่งคำร้องขอจากฟอร์มทั้งแบบ Post, Get, Put/Patch, Delete
- View Composer ส่วนของ Code HTML ที่นำมาเรียงติดต่อกัน และจะทำงาน หลังจากประกอบกันเสร็จเรียบร้อยแล้ว เช่นเราแบ่งส่วน header, container, footer และนำมาเรียกใช้ต่อกันภายหลังเป็นต้น

จุดด้อย

- ผู้เริ่มต้นใหม่อาจจะต้องใช้เวลาในการทำความเข้าใจพอสมควรเนื่องจากตัว Laravel Framework นั้นมีเครื่องมือมากพอควร
- ในเรื่องความเร็ว (Performance) นั้นตัว Larave Framework นั้นอาจไม่ใช่ PHP Framework ที่เร็วที่สุดผู้ใช้จะต้องมีความรู้ในการปรับแต่งระบบเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพด้วยตนเอง

Visual Studio Code

ภาพที่ 4 Visual Studio Code

ที่มา: <http://cs.bru.ac.th/สอนวิธีการใช้-visual-studio-code-2/>

VS Code หรือ Visual Studio Code เป็นโปรแกรม Code Editor ที่ใช้ในการแก้ไขและปรับแต่งโค้ด โดยมาจากค่ายไมโครซอฟท์ ที่มีการพัฒนาออกมาในรูปแบบของ OpenSource ซึ่ง Visual Studio Code นั้น เหมาะสำหรับนักพัฒนาโปรแกรมที่ต้องการใช้งานกับแพลตฟอร์ม มีการรองรับการใช้งานทั้งบน Windows , macOS และ Linux มีการสนับสนุนทั้งภาษา JavaScript, TypeScript และ Node.js สามารถเชื่อมต่อกับ Git ได้ สามารถนำมาใช้งานได้ง่ายไม่ซับซ้อน มีเครื่องมือส่วนขยายต่าง ๆ ให้เลือกใช้อย่างมาก เช่น 1) การเปิดใช้งานภาษาอื่น ๆ ทั้ง ภาษา C++ , C# , Java , Python , PHP หรือ Go 2) Themes 3) Debugger 4) Commands เป็นต้น

จุดเด่นของ VS Code

1. Meet IntelliSense รองรับการใส่สีเพื่อให้อ่านโค้ดง่ายขึ้น (Syntax Highlighting) รวมถึงการคาดเดาที่สิ่ง Dev กำลังจะพิมพ์ (Autocomplete)

2. Debugging รองรับการ Debug โค้ดภายในตัวโปรแกรมสามารถ Launch โปรเจกต์ขึ้นมาแล้ว debug ด้วย breakpoint, call stacks และที่สำคัญมี Command/Console Prompt ภายในตัวอีกด้วย

3. Git มี Version Control ภายในตัวเอง

4. หากใช้ git-flow ก็สามารถติดตั้ง extension เพิ่มเติมได้ที่ marketplace

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

คณะผู้วิจัย (2551) ได้ศึกษาเรื่อง ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการประกันคุณภาพมหาวิทยาลัยขอนแก่น ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($x = 3.58$) เมื่อพิจารณาทั้ง 7 ด้าน พบว่ามี ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการประกัน คุณภาพ อยู่ในระดับมาก จำนวน 6 ด้าน เรียงตามลำดับดังนี้ 1.ด้านการประกันคุณภาพ ($x = 3.82$) 2.ด้านคุณภาพของบัณฑิต ($x = 3.81$) 3.ด้านการบริการวิชาการ ($x = 3.77$) 4.ด้านวิชาการและการจัดการ เรียนการสอน ($x = 3.73$) 5.ด้านการบริหารจัดการองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ ($x = 3.54$) 6.ด้านการวิจัย และงานสร้างสรรค์ ($x = 3.51$) ส่วนด้านการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม พบว่าประสิทธิภาพและ ประสิทธิผลของการประกันคุณภาพ อยู่ในระดับปานกลาง ($x = 2.91$)

วีระยุทธ ชาตะกาญจน์ (2560) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบการนำผลการประกันคุณภาพการศึกษาไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพ ของสถานศึกษาขึ้นพื้นฐานขนาดเล็กในภาคใต้ จากผลการวิจัยที่พบว่าการนำผลการประกันคุณภาพการศึกษาไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพของสถานศึกษาขึ้นพื้นฐานขนาดเล็กในภาคใต้ ภาพรวมมีระดับการนำไปใช้ในปัจจุบันตามเกณฑ์คุณภาพการศึกษา เพื่อดำเนินการที่เป็นเลิศอยู่ในระดับปานกลาง และความต้องการนำผลการประกันคุณภาพการศึกษาไปใช้ในการ พัฒนาคุณภาพของสถานศึกษาขึ้นพื้นฐานขนาดเล็กในภาคใต้ตามเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อดำเนินการที่เป็น เลิศอยู่ในระดับมากที่สุด อีกทั้งการนำผลการประกันคุณภาพทั้งภายในและภายนอกไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพ ของสถานศึกษาตามเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศทั้ง 7 หมวด ยังไม่เห็นเชิงประจักษ์ได้ อย่างชัดเจน ทั้งนี้เป็นเพราะโรงเรียนได้จัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาและแผนปฏิบัติการประจำปีตามมาตรฐานและตัวบ่งชี้ของการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาเป็นแนวทางสำคัญ ทั้งนี้ผลการวิจัยที่เกิดขึ้นยังมี ความใกล้เคียงกับผลการวิจัยของอัญชลี ประกายเกียรติ(2553) ที่ได้พบว่าสภาพปัจจุบันของการบริหารคุณภาพ ภายในสถานศึกษาขึ้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษาในโครงการโรงเรียนมาตรฐานสากล เมื่อเทียบกับข้อกำหนด ของเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศของบัลดรจิ มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุก องค์ประกอบ ทั้งๆที่การวิจัยเรื่องนี้ได้ศึกษาจากโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัย ของ Atria (2000) ซึ่งผลการศึกษาวิจัยได้พบว่า ครุมีทัศนคติที่ดีต่อกระบวนการในการจัดทำระบบการประกันคุณภาพการศึกษาและแผนพัฒนาของมลรัฐอิดลินอยซ์และงานวิจัยของ Dale (2003) ที่ได้พบว่าโรงเรียนรับรู้ เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อความเป็นเลิศทั้ง 7 องค์ประกอบว่า เป็นสิ่งสำคัญที่จะต้อง

ทำให้โรงเรียนค้นพบ จุดเริ่มต้นในการพัฒนาตามโปรแกรมของเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อความ เป็นเลิศอย่างเหมาะสม

พินดา วัชรระรังษี (2557) ได้ศึกษาเรื่อง การรับรู้ และการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพ การศึกษา ของบุคลากรระดับอุดมศึกษา เขตถนนทพบุรี จากผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ ลักษณะทาง ประชากรศาสตร์ บุคลากร สถาบันอุดมศึกษาเอกชน เขตถนนทพบุรีต่อการ รับรู้ และการมีส่วนร่วมการ ประกันคุณภาพการศึกษา ของบุคลากรระดับอุดมศึกษา เขตถนนทพบุรี พบว่าเพศหญิง คอบ แบบสอบถามมากกว่าเพศชาย โดยเพศชาย มีการรับรู้การประกันคุณภาพ การศึกษาของบุคลากร ระดับอุดมศึกษา มากกว่าเพศหญิง และบุคลากร โดยบุคลากรระดับอุดมศึกษา ที่มีอายุระหว่าง 20 – 30 ปี มีค่าเฉลี่ยการรับรู้การประกันคุณภาพการศึกษามากที่สุด ส่วนบุคลากร ระดับอุดมศึกษาที่มี การศึกษาระดับปริญญาเอกมีการรับรู้ และการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพ การศึกษามากที่สุด โดยสถานที่ทำงานต่างกัน มีการรับรู้การประกันคุณภาพการศึกษาแตกต่างกัน และพบว่าตำแหน่ง งานที่ต่างกัน ส่งผลให้บุคลากรมีความเห็นของการรับรู้ และการมีส่วนร่วมการ ประกันคุณภาพ การศึกษา แตกต่างกัน ซึ่งบุคลากรระดับอุดมศึกษา เขตถนนทพบุรี มีการรับรู้ และการมี ส่วนร่วมการ ประกันคุณภาพการศึกษาที่มีอายุนานน้อยกว่า 1 ปีมีการรับรู้ และการมีส่วนร่วมการ ประกันคุณภาพ การศึกษาสูงกว่ากลุ่มอื่น ๆ และเมื่อเปรียบเทียบการรับรู้การประกันคุณภาพการศึกษา ของบุคลากร ระดับอุดมศึกษา เขตถนนทพบุรี จำแนกตามอายุนาน พบว่า การรับรู้และการมีส่วนร่วมการ 81 ประกัน คุณภาพการศึกษาด้านการปฏิบัติงานการประกันคุณภาพการศึกษาเท่านั้นที่แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กัมปนาท อาษา (2561) ได้ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ปีการศึกษา 2557-2559 หน่วยงานจัดการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผลการวิจัย ปรากฏดังนี้ 1. ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน พบว่า 1) ปีการศึกษา 2557 ภาพรวมคะแนน เฉลี่ยจากทุกคณะเท่ากับ 3.72 การดำเนินงานระดับดี คะแนนอยู่ ระหว่าง 2.28-4.32 โดยมีคณะที่มี การดำเนินงานระดับดี 16 คณะ (คิดเป็นร้อยละ 76.19) การดำเนินงานระดับพอใช้ 4 คณะ (คิดเป็น ร้อยละ 19.04) และ การดำเนิน งานต้องปรับปรุง 1 คณะ (คิดเป็นร้อยละ 4.77) จากคณะทั้งหมด 2) ปีการศึกษา 2558 ภาพรวมคะแนนเฉลี่ยจากทุกคณะเท่ากับ 4.15 การดำเนินงานระดับดี คะแนน อยู่ ระหว่าง 3.38-4.78 โดยมีคณะที่มีการดำเนินงานระดับดีมาก 3 คณะ (คิดเป็นร้อย ละ 14.29) การ ดำเนินงานระดับดี 17 คณะ (คิดเป็นร้อยละ 80.95) และการดำเนิน งานระดับพอใช้ 1 คณะ (คิดเป็น ร้อยละ 4.76) จากคณะทั้งหมด 3) ปีการศึกษา 2559 ภาพรวมคะแนนเฉลี่ยจากทุกคณะเท่ากับ 4.21

การดำเนินงานระดับดี คะแนนอยู่ ระหว่าง 2.95-4.75 โดยมีคณะที่มีการดำเนินงานระดับดีมาก 4 คณะ (คิดเป็นร้อยละ 19.05) การดำเนินงานระดับดี 16 คณะ (คิดเป็นร้อยละ 76.19) และการดำเนินงาน ระดับพอใช้ 1 คณะ (คิดเป็นร้อยละ 4.76) จากคณะทั้งหมด 2. ผลการศึกษาพัฒนาการของผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ปีการศึกษา 2557-2559 พบว่า 1) จำนวน 11 คณะ ผลการประเมินคุณภาพมีแนวโน้มของ คะแนนที่ดีขึ้นทุกปี (คิดเป็นร้อยละ 52.38) 2) ตัวบ่งชี้ที่คณะส่วนใหญ่มีแนวโน้มของ ผลการประเมินที่ดีขึ้นทุกปี มีจำนวน 11 ตัว

คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร (2556) ได้ศึกษาเรื่องพัฒนาการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน จากการศึกษาข้อมูลทฤษฎีภูมิและการสอบถามบุคลากรที่รับผิดชอบการประกันคุณภาพการศึกษา ของกลุ่มหน่วยงานสนับสนุนวิชาการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ประจำปีการศึกษา 2553 – 2554 พบว่า มหาวิทยาลัยศิลปากรเริ่มดำเนินการพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในอย่าง ต่อเนื่องตั้งแต่ปีการศึกษา 2543 โดยเริ่มดำเนินการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้ความรู้แก่บุคลากรทุกภาค ส่วนของมหาวิทยาลัยตั้งแต่ปีการศึกษา 2542 เป็นต้นมา และกำหนดให้ทุกคณะและทุกหน่วยงานพัฒนา ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของหน่วยงาน ซึ่งกลุ่มหน่วยงานสนับสนุนวิชาการ มหาวิทยาลัยศิลปากรได้แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา ภายในให้สอดคล้องกับระบบและกลไกของมหาวิทยาลัย โดยระหว่างปีการศึกษา 2544-2554 กลุ่ม หน่วยงานสนับสนุนวิชาการ มหาวิทยาลัยศิลปากรดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในอย่าง ต่อเนื่องทุกปี สามารถแบ่งช่วงเวลาพัฒนาการของระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของกลุ่มหน่วยงานสนับสนุนวิชาการ แบบมหาวิทยาลัยศิลปากร เป็น 3 ช่วงเวลา คือ ช่วงเวลาที่ 1 การตรวจสอบผลการดำเนินงาน (ปีการศึกษา 2544-2546) เป็นช่วงเริ่มต้นของ การพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน โดยดำเนินการในลักษณะการจัดทำ รายงานการศึกษาตนเอง (Self Study Report-SSR) และไม่มีการประเมินผลการดำเนินงาน เป็นเพียง การศึกษาสถานภาพของกลุ่มหน่วยงานสนับสนุนวิชาการ มหาวิทยาลัยศิลปากรเท่านั้น ช่วงเวลาที่ 2 การพัฒนาระบบประเมินผลการดำเนินงาน (ปีการศึกษา 2547) มหาวิทยาลัยเริ่มมี การพัฒนาจากการจัดทำรายงานการศึกษาตนเอง (Self Study Report-SSR) เป็นการจัดทำรายงานการ ประเมินตนเอง (Self Assessment Report-SAR) แต่ยังไม่มีการประเมินผลการดำเนินงาน เนื่องจาก สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ยังไม่ได้กำหนดเกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษาภายในอย่าง เป็นทางการ ช่วงเวลาที่ 3 การประเมินผลการดำเนินงานตามระบบและกลไกของสำนักงาน

คณะกรรมการ การอุดมศึกษา (ปีการศึกษา 2548-2554) เป็นการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในตามเกณฑ์การ ประเมินคุณภาพ โดยในปีการศึกษา 2554 นั้น เป็นปีการศึกษาแรกที่มหาวิทยาลัยศิลปากรประยุกต์ระบบ การประเมินคุณภาพการศึกษาภายนอกของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) โดยนำตัวบ่งชี้ที่ 1-15 ของการประเมินคุณภาพการศึกษาภายนอกเข้ามาร่วมในการ ประเมินคุณภาพการศึกษาด้วย ทั้งนี้ กลุ่มสนับสนุนวิชาการมหาวิทยาลัยศิลปากรมีการประเมินคุณภาพ การศึกษาภายในจำนวน 7 ครั้ง ระหว่างปีการศึกษา 2548-2554 โดยการประเมินคุณภาพการศึกษา ภายในระหว่างปีการศึกษา 2548-2552 ยังคงใช้เกณฑ์คะแนนเต็มการประเมินเป็น 3.00 คะแนน แต่ในปี การศึกษา 2553-2554 มีคะแนนเต็มการประเมินเป็น 5.00 คะแนนตามเกณฑ์สำนักงานรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)